

Musik

En citatsamling udarbejdet af Forskningsafdelingen
ved Det Universelle Retfærdighedens Hus

Marts 1972

Revideret juni 1996

Fra Bahá'u'lláhs Skrifter

Istem, Oh Min tjener, versene fra Gud, der er blevet modtaget af dig, som istemt af dem, der er draget Ham nær, at sødmen i din sang kan antænde din egen sjæl og tiltrække alle menneskers hjerter. Hvem der end, ene i sit kammer, fremsiger versene åbenbaret af Gud, for ham skal Den Almægtiges engle overalt sprede duften af ordene talt af hans mund og få hvert et retfærdigt menneskes hjerte til at banke. Om end han i begyndelsen forbliver uvidende om dens indvirkning, må dog, før eller siden, den nåde, der skænkes ham, påvirke hans sjæl. Således er mysterierne i Guds Åbenbaring blevet bestemt i kraft af Viljen hos Ham, der er Kilden til magt og visdom.

(Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983), s. 295)

(Glimt fra Bahá'u'lláhs Skrifter, CXXXVI afsnit 2)

(Bahá'í Bønner (Dansk Bahá'í Forlag 2025))

[1]

Vi har gjort det lovligt for jer at lytte til musik og sang. Men pas på, at det at lytte hertil ikke overskrider grænserne for sømmelighed og værdighed. Jeres glæde skal være den glæde, der fødes af Mit Største Navn, et Navn der bringer betagelse til hjertet og fylder sjælen med henrykkelse hos alle, som er draget Gud nær. Vi har, sandelig, gjort musik til en stige for sjælen, til et middel hvorved den kan hæve sig til riget i det høje. Gør den derfor ikke til selvets og lidenskabernes vinger. Sandelig, Vi vil nødig se jer regnet blandt de tåbelige.

(The Kitáb-i-Aqdas, Paragraph 51)

(Kitáb-i-Aqdas, afsnit 51)

[2]

Velsignet er den, der ved daggry retter sine skridt mod Mashriqu'l-Adhikáret og medens han er optaget af at ihukomme Gud og bønfalde om Hans tilgivelse, træder derind, sætter sig i tavshed og lytter til versene fra Gud, Herskeren, Den Magtfulde, Den Alpriste. Sig: Mashriqu'l-Adhikáret er alle de bygninger, der er blevet opført i byer og landsbyer til Min lovprisning. Sådan er det navn, hvorved det benævnes foran herlighedens trone, hvis I var blandt dem, der forstod.

De, der fremsiger Den Albarmhjertiges vers i de mest melodiske toner, vil i dem opfatte dét, hvormed herredømmet over Jord og himmel aldrig kan sammenlignes. Derfra vil de indånde den guddommelige vellugt fra Mine verdener - verdener, som i dag ingen kan ane undtagen dem, der er blevet skænket indsigt ved denne ophøjede, denne skønne Åbenbaring. Sig: Disse vers drager de rene hjerter til de åndelige verdener, der hverken kan udtrykkes i ord eller hentydes til ved antydninger. Velsignet er de, der lytter.

(The Kitáb-i-Aqdas, Paragraphs 115 and 116)

(Kitáb-i-Aqdas, afsnit 115 og 116)

[3]

Lær jeres børn de vers, der er åbenbaret fra storhedens og magtens himmel, således at de i de mest melodiske toner kan fremsige Den Alnådiges Tavler i Mashriqu'l-Adhkárs nicher. Hvem der end er blevet henrevet af den henrykkelse, der er født i tilbedelse af Mit Navn, Den Mest Medlidende, vil fremsige Guds vers på en sådan måde, at de fortryller hjertet hos dem, der endnu befinder sig i dyb søvn. Godt er det for den, der i Mit Navn – et Navn hvorved alle høje og majestætiske bjerge er blevet til støv – har drukket det evige livs Gådefulde Vin fra sin nådige Herres ytring.

(*The Kitáb-i-Aqdas*, Paragraph 150)

(*Kitáb-i-Aqdas*, afsnit 150)

[4]

Fra 'Abdu'l-Bahás Skrifter

Denne vidunderlige tidsalder har iturevet overtroens slør og fordømt fordomme hos Østens folk.

I nogle af Orientens nationer blev musik og samklang ikke billiget, men Det Åbenbarede Lys, Bahá'u'lláh, har i denne herlige tid i Hellige Tavler åbenbaret, at sang og musik er hjertets og sjælens åndelige næring. I denne Guddommelige Ordning er musik en af de kunstarter, der er højt værdsat og betragtes som en kilde til at begejstre triste og modløse hjerter.

Derfor ... sæt versene og de guddommelige ord til musik, så de i forsamlinger og møder kan synges med gribende toner, og så at tilhørernes hjerter kan berøres og i bøn og tilbedelse kan hæve sig mod Abhá Riget.

(*Bahá'í World Faith: Selected Writings of Bahá'u'lláh and 'Abdu'l-Bahá*, rev. ed. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1976), p. 378)

[5]

Tak du Gud, at du er blevet undervist i musik og sang, så du med en smuk stemme kan synge Den Eviges, Den Levendes ære og pris. Jeg beder Gud om, at du må anvende dette talent til bøn og tilbedelse, så at sjælene må blive genoplivet, hjerterne må blive tiltrukket, og alle må blive opflammet af ilden i kærlighed til Gud!

(*Tablets of 'Abdu'l-Bahá Abbas*, vol. 3 (Chicago: Bahá'í Publishing Society, 1916), p. 512)

[6]

... selvom lyd kun er svingninger i luften, der påvirker trommehinden i øret, og vibrationer i luften kun er en tilfældighed blandt de tilfældigheder, der afhænger af den luft, så tænk på, hvor meget vidunderlige toner eller en henførende sang påvirker sjælene! En vidunderlig sang giver ånden vinger og fylder hjertet med begejstring ...

(*Bahá'í World Faith*, p. 334)

[7]

Den største glæde blev opnået, for – priset være Gud! – tilbragte Den Barmhjertiges venner en del af dagen i glæde og sang på Mashrak-el-Azcar¹ område og fandt stor glæde i at mindes versenes Herre med den største fryd ...

¹ Mashriqu'l-Adhkár

Jeg håber, at der under den kommende Rizwan² vil blive afholdt en stor fest på Mashrak-el-Azgars område, og hvor toner fra violin og mandolin samt hymner til pris og ære for Hærskarens Herre vil gøre alle tilhørere glade og yderst lykkelige.

(*Tablets of 'Abdu'l Bahá Abbas*, vol. 1 (Chicago: Bahai Publishing Committee, 1930) [8]

Oh Guds tjenerinde! Syng med smukke melodier i tjenerindernes forsamlinger, og pris og ær din Højeste Herre.

(*Tablets of 'Abdu'l-Bahá Abbas*, vol. 1, p. 65) [9]

Oh du, der er tiltrukket af Riget! Fuldend dine musikstudier, og ofr dig for Rigets Herre så vidt du kan.

(*Tablets of 'Abdu'l-Bahá Abbas*, vol. 3, p. 671) [10]

... en musikalsk og melodisk stemme giver liv til et hjerte, der tiltrækkes, men lokker de sjæle, der er opslugt af lidenskab og begær, til lyst.

(*The Divine Art of Living*, rev. ed. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1979), p. 100) [11]

Oh Bahás tjener! Ved Den Almægtiges Tærskel betragtes musik som en prisværdig videnskab, så at du med vidunderlige toner kan messe vers ved store forsamlinger og menigheder og fremføre lovsange ved Mashriqu'l-Adhkár for at henrykke Hærskarerne i Det Høje. I kraft af dette skal du overveje, hvor meget musikken beundres og roses. Prøv, hvis det er muligt, at anvende åndelige melodier, sange og toner og at bringe den jordiske musik i samklang med den himmelske melodi. Du vil da bemærke, hvor stor en indflydelse musikken har, og hvilken himmelsk glæde og liv den giver. Spil sådanne melodier og musik, der får de guddommelige mysteriers nattergale til at fyldes med glæde og ekstase.

(Fra en Tavle – oprindeligt oversat fra persisk) [12]

Uddrag fra 'Abdu'l-Bahás Udtalelser

Hvor er dette et vidunderligt møde! Dette er Rigets børn. Den sang, vi netop har lyttet til, var meget smuk i melodi og ord. Musikken er guddommelig og virkningsfuld. Den er næring for sjælen og ånden. Gennem musikkens kraft og skønhed opløftes menneskets ånd. Den har en vidunderlig indflydelse og virkning på børns hjerter, for deres hjerter er rene, og melodier har stor indflydelse på dem. De latente talenter, som disse børns hjerter er begavet med, vil finde udtryk gennem musikken. Derfor må I bestrebe jer på at dygtiggøre dem; lær dem at synge godt og med god virkning. Det påhviler ethvert barn at vide noget om musik, for uden kendskab til denne kunst kan

² Ridván

man ikke nyde instrumentets og stemmens melodier til fulde. Ligeledes er det nødvendigt, at skolerne underviser i musik, for at elevernes sjæle og hjerter kan levendegøres og blive opmuntrede og deres tilværelse blive oplivet af glæde.

(The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912, rev. ed. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1982), p. 52)

[13]

Musik er en af de vigtige kunstarter. Den har en stor indvirkning på den menneskelige ånd. Melodiske toner er noget, der viser sig at være tilfældige luftsvingninger, for stemmen er ikke andet end et udtryk for svingninger, der, når de når trommehinden, påvirker hørenerverne. Melodiske toner er derfor de særlige virkninger, der frembringes ved eller af svingninger. De har imidlertid en meget stærk virkning på sjælen. Selvom musik er noget materielt, er dens enorme virkning åndelig, og dens største tilknytning er til åndens rige. Hvis en person gerne vil holde en tale, vil den vise sig mere effektiv efter musiske toner. De gamle grækere såvel som persiske filosoffer havde for vane at holde deres taler på følgende måde: Først spillede de et par melodier, og når deres publikum derved havde opnået en vis modtagelighed, lagde de straks deres instrumenter fra sig og begyndte deres tale. Blandt de mest berømte musikere i Persien var der en ved navn Barbod, som, når der var blevet rejst et vigtigt spørgsmål ved kongens hof, og ministeriet ikke havde kunnet overtale kongen, henvistes til, hvorpå han med sit instrument ville begive sig til hoffet og her spille den mest passende og rørende musik, hvorved målet hurtigt blev nået, fordi kongen straks blev påvirket af de rørende toner, og visse storsindede følelser ville vokse i hans hjerte, og han ville give efter. Du kan prøve følgende: Hvis du har et stort ønske om at nå dit mål, så prøv det foran et stort publikum, efter at der er blevet spillet en stor solo, men det skal være foran et publikum, som påvirkes af musik, for der er nogle mennesker, der er som sten, og musik kan ikke påvirke en sten. Musik er et vigtigt led i menneskehedens opdragelse og udvikling, men den eneste sande vej er gennem Guds Lære. Musik er som dette glas, som er helt rent og blankt. Den er nøjagtig som dette rene bæger foran os, og Guds Lære og Guds ord er som vandet. Når glasset eller bægeret er rent og klart, og vandet er helt friskt og klart, skænker det liv. Derfor gør Guds Lære, uanset om den er i form af hymner, sange eller bønner, størst indtryk, når der synges i melodiske toner. Derfor sang Hans Hellighed David salmerne i Det Allerhelligste i Jerusalem med smukke toner. *I denne Sag er kunsten at udøve musik af afgørende betydning.* Den Velsignede Fuldkommenhed gentog denne udtalelse, da Han først kom til kasernerne (Akko): "Hvis der blandt de nærmeste tilhængere havde været nogen, der kunne spille på et musikinstrument, for eksempel fløjte eller harpe, eller kunne synge, ville det have fortryllet alle." Kort sagt spiller melodios musik en vigtig rolle for menneskenes omgang med hinanden, for ydre og indre egenskaber eller kvaliteter, for den er inspirationskilde eller drivkraft for både materiel og åndelig modtagelighed. Hvilken drivkraft er den ikke for alle kærlighedens følelser! Når mennesket er knyttet til Kærlighed til Gud, har musik en stor indvirkning på ham.

("Table Talk", Acca, July 1909, quoted in "Herald of the South" (January 13, 1933), p. 2-3) [14]

En stemme er luftens vibrationer og er som havets bølger. Stemmen frembringes af læber, hals, tænder, tunge og så videre som redskaber. Disse forårsager en bølge i luften, og denne bølge når ørenes nerver, som derved påvirkes. Dette er stemmen...

Der er to slags stemmer. Den ene er, at når instrumentet er perfekt, er lydudslippet perfekt. Den anden er, at når instrumentet er ufuldkomment, påvirkes stemmen på en sådan måde, at den er langt fra behagelig. Det, vi lige har sagt, gælder selve stemmen.

Det er naturligt for hjertet og ånden at finde glæde og nydelse i alt dét, der er symmetrisk og i samklang, og i dét, der er fuldkomment. For eksempel er et smukt hus, en velanlagt have, en symmetrisk linje, en yndefuld bevægelse, en velskrevet bog, smukt tøj – kort sagt er alt, der i sig selv besidder ynde eller skønhed velbehageligt for hjertet og ånden – derfor er det helt sikkert, at en ren stemme giver dyb glæde.

Hvad er musik? Det er en kombination af harmoniske lyde. Hvad er poesi? Det er en symmetrisk samling af ord. Derfor skaber de glæde gennem samklang og rytme. Poesi er meget mere virkningsfuld og fuldendt end prosa. Den er mere gribende, fordi dens udformning er smukkere. En velklingende stemme har, når den forenes med smuk musik, en stor virkning, for begge dele er eftertragtede og behagelige. Alt dette er i sig selv organiseret og er baseret på naturlovene. Derfor svarer de til eksistensens orden som noget, der passer ind i en form. En ren stemme passer ind i naturens form. Når det er tilfældet, påvirkes nerverne, og de påvirker hjertet og ånden.

I eksistensens verden har det fysiske en forbindelse med åndelige virkeligheder. En af dem er stemmen, som selv knytter sig til ånden, og ånden kan opløftes ved hjælp af dette redskab – for selvom det er noget fysisk, er det et materielt, naturligt system – og er derfor virkningsfuldt.

Alle former, forstået på rette vis, glæder ånden. Melodier er som vand. Stemmen er som et bæger. Det rene vand i et rent glas er behageligt. Derfor er det acceptabelt. Men selvom vandet er rent, vil det være uacceptabelt, hvis det er i et bæger, der ikke er det. Derfor er en falsk stemme, selvom musikken er god, ubehagelig.

Kort sagt: melodier er, selvom de hører til den materielle verden, forbundet med det åndelige og har derfor en stor virkning. En bestemt slags melodi gør ånden glad, en anden slags gør den trist, en tredje tilskynder til handling.

Alle disse følelser kan vækkes af stemme og musik, for gennem nerverne bevæges og røres ånden. Selv på dyr har musik en indvirkning. For eksempel: Har man til hensigt at føre en kamel hen ad en ørkenvej, fastgøres nogle klokker på den, eller der spilles på fløjte, og denne lyd forhindrer den i at mærke udmattelsen fra rejsen; dens nerver påvirkes, men den tænker ikke yderligere, den føler intet andet end noget fysisk

Uanset hvad der findes i menneskehjertet, bevæges og vækkes det af toner. Hvis positive følelser og en ren stemme forenes i et hjerte, har de tilsammen en stor virkning. For eksempel: Hvis der er kærlighed i hjertet, vil den gennem melodien vokse, indtil dens intensitet næsten ikke er til at bære; men hvis der er onde tanker i hjertet, såsom had, vil de vokse og blive til flere. For eksempel vækker den musik, der bruges i krig, lysten til at udgyde blod. Det betyder, at melodien får de følelser, der findes i hjertet, til at vokse.

Nogle følelser opstår tilfældigt, og andre har en baggrund. For eksempel: Nogle mennesker er venlige af natur, men de kan ved et tilfælde være kede af det på grund af en bølge af vrede. Men hvis de hører musik, vil deres sande natur igen gøre sig gældende. Musik vækker i virkeligheden det sande, medfødte sind, den enkeltes væsen.

Uanset med hvilket formål du lytter til musik, vil dette formål blive forstærket. For eksempel gives der en koncert for de fattige og nødlidende, og går du derhen med et formål for øje, vil musikken

øge din medfølelse og generøsitet. Dette er grunden til, at musik bruges i krig. Og sådan er det med alt, der ophidser nerverne.

('Abdu'l-Bahá's words to Mrs. Mary L. Lucas, as quoted in "A Brief Account of My Visit to Acca" (Chicago: Bahá'í Publishing Society, 1905), pp. 11–14) [15]

Fra breve skrevet på vegne af Shoghi Effendi

Med hensyn til at synge nogle af de salmer, der er skrevet af fru ..., synes han, at det ville være en glimrende idé, og da fru Lua Getsinger boede hos Mesterens familie, sang hun dem ofte og forsøgte at lære familiens små børn dem.

(22. marts 1928 til en troende) [16]

Han synes, at det ville være særligt smukt at overvære, at små børn synger dem i grupper ...

(22. marts 1928 til en troende) [17]

Beskytteren værdsætter de salmer, du så smukt komponerer. De indeholder virkelig Troens sandheder og vil i høj grad hjælpe dig med at give Budskabet til de unge. Det er musikken, der hjælper os med at påvirke den menneskelige ånd; den er et vigtigt redskab, der hjælper os med at kommunikere med sjælen. Beskytteren håber, at du gennem denne hjælp vil give Budskabet til mennesker og tiltrække deres hjerter.

(15. november 1932 til en troende, cited in *Bahá'í News*, no. 71, February 1933), p. 2) [18]

Vedrørende det vigtige spørgsmål, du har rejst i forbindelse med at synge hymner ved bahá'í møder, er det hans ønske, at jeg skal forsikre dig om, at han ikke har nogen som helst indvendinger herimod. Musikkdelen er visselig en vigtig bestanddel i alle bahá'í forsamlinger. Mesteren Selv har understreget dens betydning. Men vennerne bør i dette, som i alt andet, ikke overskride grænserne for mådehold og bør være meget omhyggelige med at bevare den strengt åndelige karakter i alle deres møder. Musik bør føre til åndelighed, og så længe den skaber en sådan atmosfære, kan der ikke være nogen indvendinger imod den.

Der bør dog klart skelnes mellem at synge salmer komponeret af de troende og at messe De Hellige Ord.

(17. marts 1935 til en troende) [19]

Med hensyn til dit spørgsmål om brugen af musik ved 19-dagsfesterne, er det hans ønske, at du forsikrer alle vennerne om, at han ikke blot godkender en sådan praksis, men endog anbefaler, at de troende ved deres sammenkomster bruger hymner komponeret af bahá'íer, samt salmer, digte og lovsange, der er baseret på De Hellige Ord.

(7. april 1935 til en troende) [20]

Selvom bahá'í kunst på nuværende tidspunkt kun er ved den spæde begyndelse, bør de venner, der mener, de har et talent på dette område, bestræbe sig på at udvikle og dyrke deres gave og gennem deres værker afspejle, hvor utilstrækkeligt det end måtte være, Den Guddommelige Ånd, som Bahá'u'lláh har blæst ind i verden.

(4. november 1937 til en troende)

[21]

Musik er som en af kunstarterne en naturlig kulturel udvikling, og Beskytteren mener ikke, at der bør dyrkes mere "bahá'í musik", end vi forsøger at udvikle en maler- eller forfatterskole. De troende er frie til at male, skrive og komponere, som deres talenter leder dem. Hvis der skrives musik, der inddrager de hellige skrifter, er vennerne frie til at gøre brug af den, men det bør aldrig betragtes som et krav, at der ved bahá'í møder spilles en sådan musik. Jo længere vennerne holder sig fra faste former, desto bedre, for de må indse, at Sagen er absolut universel, og hvad der kan synes at være en smuk tilføjelse til nogens måde at fejre en 19-dagsfest og så videre på, kan det måske opfattes som ubehagelige lyde i ørerne hos mennesker i et andet land – og omvendt. Så længe de spiller musik for musikkens egen skyld, er det i orden, men de bør ikke betragte det som bahá'í musik.

(20. juli 1946 til et nationalt åndeligt råd)

[22]

Instrumentalmusik kan spilles ved 19-dagsfester.

(20. august 1956 til en troende)

[23]

Hvad angår udarbejdelse af en bog med bahá'í sange, er det en korrekt opfattelse, at der på nuværende tidspunkt ikke findes nogen kulturel udtryksform, der kan kaldes bahá'í. (Karakteristisk musik, litteratur, kunst, arkitektur osv., er civilisationens blomst og fremstår ikke ved begyndelsen af en ny Åbenbaring). Det betyder dog ikke, at vi ikke har bahá'í sange, det vil sige sange skrevet af bahá'íer med bahá'í emner ...

(21. september 1957 til et nationalt åndeligt råd)

[24]

Du bør forsøge at få afklaret spørgsmålene om sange med revisionskomitéen eller det nationale åndelige råd. En bahá'í kan skrive sange, der nævner Troen. Dette er ikke "bahá'í musik", men musik, hvor Troen omtales. Dette er sandsynligvis, hvad det nationale åndelige råd mente.

(24. oktober 1957 til en troende)

[25]